

## Temizlik - Arınma nasıl olmalı? Kalp, akıl ve beden temizliğinde nasıl yol izlemeli?

İnşallah bugün Allah'ın izniyle biz temizlikten bahsedeceğiz. Temizlik... Temizlik ve arınma. Kalpten akla, bedenden hayata. Aslında düşünmemiz gerekir ki temizlik nedir? Biz neyi eksik bırakıyoruz? Aslında en az düşündüğümüz bir konudan bugün beraber bahsedeceğiz. Biliyoruz ki temizlik imandan gelir. Temizlik ve arınma... Aslında temizlik mi arınma mı? Yoksa temizlik arınmayı mı bize çağrıştırarak, arınma temizliği mi çağrıştırarak? Temizlik denince aklımıza ne geliyor? Tabii ki elimizi, yüzümüzü, giydiğimiz giyeceğimizi ya da mekanı temizlemek olarak düşünüyoruz zahiri olarak. Ama şöyle düşündük mü acaba? İnsanın iç dünyası kirli olan bir insanın dışının temiz olması ne kadar yeterlidir? Rabbül Alemin Kur'an-ı Kerim'de buyuruyor ki Bakara suresinde: **"Şüphesiz Allah tövbe edenleri ve temizlenenleri sever."** (Bakara, 222). Burada Rabbül Alemin temizliği tek başına zikretmiyor. Önce tövbe etmeyi sonra temizlik diyor. Yani önce yöneliş, sonra arınma.

İşin temizlik bedenen olsa bile asıl temizliğin önce manen olması, önce güzel bir tövbe etmemiz lazım. Tövbe, Estağfirullah... Estağfirullah. Ya Rabbi sen bizim işlediğimiz günahları, bizim işlediğimiz hataları, bizim yaptığımız yanlışları affeyle. Sen merhametlilerin en merhametlisisin. Sen Rahmansın, Sen Rahimsin. Sen tövbe eden kulunu çok seversin. Bizler yaptığımız, olduğumuz yanlışlardan, hatalardan tövbe ediyoruz. Sen tövbemizi kabul eyle. Nereye kadar tövbe? Ölene kadar tövbe. Nereye kadar temizlik? Ölene kadar temizlik. Tövbemizi her daim temizlemek, tövbemizi her daim tazelemek bizleri şüphesiz Rabbül Alemine daha da yaklaştıracaktır ve şeytan-ı laini en çok kıskandıran, en çok hiddetlendiren, en çok üzen şey de salih bir insanın yapmış olduğu tövbedir. Şeytan her insanla, her ademoğluyla uğraşacaktır. Zaafını çok iyi biliyordur, hata yapacağı yeri çok iyi biliyordur. Nerede neyi yapacağını, birçok hataya nerede düşeceğini ve önüne bunları çıkarmaktan da özellikle salih kulların önüne bunları çıkarması ve onların hata yapması, günah işlemesi onu çok memnun kılacaktır. Ama biz de her yaptığımız hatadan sonra "tövbe Estağfirullah", *"Estağfirullah"* demeden geri durmayalım. Çünkü biliyoruz ki Rabbül Alemin bağışlayıcıdır, en çok bağışlayana seven, en çok da bizlere merhamet edecektir.

Tabii bir de işin zahiri temizlik kısmı da vardır. Ama tasavvuf yolunda beden temizliği de tabii ki küçümsenemez ama orada kalınmaz. Peygamber Efendimiz buyuruyor ki; "Temizlik imanının yarısıdır." Büyüklerimiz de bu hadisi bizlere şöyle açıklıyor: Temizlik imanının yarısıysa, diğer yarısı ahlaktır. Abdest alırken sadece ellerimizi mi yıkıyoruz? Sadece biz yüzümüzü mü yıkıyoruz? Sadece biz uzuvlarımızı mı yıkıyoruz? Yoksa Allahü Teala'nın huzuruna çıkmaya mı hazırlanıyoruz? Bir arif şöyle der: "Abdest uzuvları yıkar ama niyet kalbi yıkar." Helal lokma da beden temizliğinin bir parçasıdır. Çünkü haram lokma kalbi karartır. Kalbi kararanın ibadeti de ağırlaşır. Bazen yaptığımız ibadetlerde aldığımız tat, ağzımıza sürülen bir parmak bal gibidir. Ağzımızda bir tat bırakır. Gülü kokladığımızda burnumuzdan içeriye giren o güldeki esanstır. İşte biz de böyle bir huzur, böyle bir ibadet şevki, aşkı istiyorsak önce abdest alıyoruz sonra da Allahü Teala'ya doğru yönelmeye çalışıyoruz. Yani niyetimiz beden temizliği olsa da asıl hedefimiz hep maneviyat oluyor.

Bedenim temizken kalbim de temiz mi? Önemli olan en önemli husus bu. Bedenim temizken kalbim de temiz mi? Kalp temizliği aslında işin özüdür. Yani kalp, işin en önemli kısmıdır. Allahü Teala "Ben mümin kulumun kalbine sığarım" diyor. Acaba nasıl bir şey bu kalp? Allahü Teala sığıyorum diyor. Kalp... Bir yumruğumuz kadar bir uzvumuz, bir organımız. Yumruğumuz kadar. Hiç yorulmadan çalışıp ölene kadar ritmik bir şekilde hareket eden, ritmik bir şekilde vücudumuzdaki kan dolaşımını sağlayan bir organ. Ama kalp maneviyatta iş çok farklı. Efendimiz şöyle buyuruyor: "Allahü Teala sizin suretlerinize bakmaz, kalplerinize ve amellerinize

bakar." Kalp temiz değilse ibadet yük olur. Kıldığın namaz ağır gelir. Hiçbir tat alamazsın. Sadece spor yaparsın; eğilirsin, kalkarsın. Ya da yapmış olduğun sohbetler, yapmış olduğun sohbet ortamları sana bir huzur vermez. Alınan nasihatler ise ağır gelir. Hakikat rahatsız eder, gerçeklik rahatsız eder. O gerçekliği duymak seni rahatsız eder. Kur'an-ı Kerim'de ise Mutaffifin suresinde şöyle yazıyor: **"Hayır! Onların kazandıkları kalplerini paslandırmıştır."** (Mutaffifin, 14).

Kalbin paslanması nasıl bir şeydir değil mi? Kalbin pası nedir? Kalbi ne paslandırır? Çok tuhaf bir şey. Maneviyatta kalbin paslanması. Bunun örneklerinden bir tanesi tabii ki kibirdir. Kibir... Kibir deyince akla kim geliyor? Şeytan-ı lain değil mi? Şeytan-ı lain kibirlenmeyi çok sever. Onun için kibir kalbi karartan, kalbin pasıdır. Kendini büyük görmek, kendini en üstün görmek. Koskoca alemlere gelen rahmet olan Peygamberimiz ki, diğer tüm peygamberler onun ümmeti olmak için dua etmiş. Ama Nebiyyi Resul Efendimizde en ufak bir kibir emaresi bile okunmamıştır Elhamdülillah. Diğer kalbin pası: Haset. Haset etmek. Ne kadar kötü bir şey değil mi? Başkasının nimetine tahammül edememek, başkasının başarısına tahammül edememek, başkasının Allah'a yönelişine tahammül edememek. Ne kadar kötü bir hastalık. Kin... Kin... Affedememek, kinlenmek. İnsan sinirlenebilir, öfkelenebilir ama sinirlerini ve öfkesini kine dönüştürmek kalbin en büyük paslarından bir tanesidir. Riya... Riya... Görünmek için yaşamak. Ben buradayım, ben yaptım, ben verdim o sadakayı, ben ona yardım ettim. Ben, ben, ben... Hiç olmak değil mi önemli olan? Ama benlik kavramı da bizim kalbimizin paslarıdır. E tabii gaflete düşmek. Buna bazen hepimiz düşüyoruz. Ama gaflete düşmekten hızlı bir şekilde uyanmak lazım. Çünkü gaflet haşa Allah'ı unutmaya doğru insanı bir şekilde itiyor. Gaflete düşmekten hemen üzerimizdeki o toprağı atıp **"Estağfirullah"** deyip, yapacağımız ibadetimize, yapacağımız zikrimize, yapacağımız tövbemize hızlı bir şekilde dönmemiz lazım.

Kalbi en çok kirlüten şey ise şudur: Kendini hesaba çekmemek. Kendimizi hesaba çekeceğiz. Tasavvuf ehli bu yüzden der ki; hesaba çekilmeden önce kendinizi hesaba çekin. Çünkü biliyoruz ki her canlı ölümü tadacaktır ve ölümün sonunda da bir hesap günü vardır. Hesap günü Rabbül Alemin'in huzuruna çıktığımızda vereceğimiz, söyleyeceğimiz cümleler çok önemli. Onun için hesaba çekilmeden önce kendimize dönüp bakacağız. Tövbe işte bu hesaptır. Tövbe sadece günahı bırakmak değil, kalbin yönünü değiştirmektir. Bir insan, bir ademoğlu tövbe ediyorsa tövbesine sadık olmalı. Hata yapılır, günah işlenebilir ama mümin insan tövbe eder, günahıtan beri kalır ve kalbinin yönünü değiştirir. Kalbindeki o pası, kalbindeki o siyahlığı temizler. Tövbe çok temiz, çok güzel ve insanı doğru yola doğru ileten bir nasihattir, tövbe bir kelimedir.

Tabii ki temizlik deyince vücut temizliği, kalp temizliği, e bir de akıl temizliği vardır değil mi? Akıl... Biz her zaman diyoruz kalbimizle ama bir de bizim aklımız var. Kalbi temizlenmeden akıl istikamet bulamaz. Kur'an-ı Kerim'de Araf suresinde diyor ki: **"Onların kalpleri vardır ama onunla anlamazlar."** (Araf, 179). Demek ki aklın yokluğu değil, kalbin kirlenmesidir. Bilgi insanı iki yererür: Ya tevazuya ya kibre. Yani akılla farklı iki yola gidebilirsin. Hatta Mevlana diyor ki: **"Akıl nefsin emrindeyse put yapar, kalbin emrindeyse yol gösterir."** Ne kadar güzel bir cümle değil mi? Akıl nefsin emrindeyse put yapar. Ama kalbin emrindeyse yol gösterir. Akıl temizliği demek bilgiyi silah yapmamak, hüküm verirken merhameti kaybetmemek, "Ben biliyorum" yerine "Allah öğretti" diyebilmektir. Bilgi beni yumuşatıyor mu, sertleştiriyor mu? Bilmek, "Ben" demek. "Ben biliyorum", "Ben yaptım". Çok tanıdık geliyor bu cümleler değil mi? "Ben en iyisiyim", "Ben, ben, ben". Ne dememiz gerekir? Elhamdülillah. Rabbül Alemin nasip etti, öğretti. Elhamdülillah... Elhamdülillah... Rabbül Alemin nasip etti, Rabbül Alemin merhamet etti, öğrenebildik. Bunlar aklın bizlere verdiği iki yoldan hangisini seçtiğimizle, kalbimizin birlikte olması ya da nefsimizle birlikte hareket etmesidir. Onun için aklın temizliği de çok önemlidir.

Arınmanın ise üç ayağı; tövbe, zikir ve hizmet. Hizmet insana ağır gelen kaşelerden bir tanesidir. Bu yol uzun gibi görünüyor ama aslında net bir yoldur. Tasavvuf ehilleri der ki bize; "Tövbe kalbi yıkar, zikir kalbi parlatır, hizmet kalbi diri tutar." Biz her gün, her akştövbe etmemiz lazım. Çünkü insan her gün istese de istemese de kirlenebilir. Nazardan kirlenebilir, hasetten kirlenebilir. Bunu kendisi yapmayabilir ama etrafındaki insanların o bakışları, etrafındaki insanların o dokunuşları insanoğlunu kirletebilir. Bunun için de tövbe etmemiz lazım.

Zikir... Zikir aslında nedir? Her namazdan sonra ne diyoruz? Elhamdülillah diyoruz, Sübhanallah diyoruz, Allahuekber diyoruz. Ya da ne diyoruz? Salavat getiriyoruz. Ya da ne diyoruz? Allah diyoruz. Dil ile başlatıyoruz değil mi? Dil ile başlıyor zikir, hal ile devam ediyor. Hal... Hal çok güzel bir şey. Hal, o hale bürünmek. Yani dildeki olan şeyi kalbimizle bütünleştirmek. Rabbül Alemin'in bizlere bahşettiği manevi kalp ile bütünleştirmek. Yaptığımız zikirleri, letaiflerimizi çalıştırmak. Letaiflerimizin çalışmasıyla da o hale bürünmek. O hal öyle bir hal ki, bizim alamadığımız, bizim daha önce tatmadığımız hiçbir zevk, hiçbir tat bu halden daha güzel değildir. Rabbül Alemin bu sözlerimi dinleyen tüm kardeşlerime bu hali yaşamayı inşallah nasip eder. Amin. Kur'an-ı Kerim'de buyuruyor ki Rad suresinde: **"Kalpler ancak Allah'ı zikretmekle huzurbulur."** (Rad, 28). Onun için zikrin yeri tasavvufta çok farklıdır. Zikretmek Rabbül Alemin'i anmaktır. Rabbül Alemin'in anıldığı her yerde nur vardır, muhabbet vardır, aşk vardır, sevgi vardır. Aşk... Aşk... Aşık olmak. Hepimiz seviyoruz diyoruz, bazen diyoruz ki aşık oldum diyoruz. Aşk olmak, aşık olmak... Rabbül Alemin inşallah bizlere de kendisine aşık olmayı, O'nun Resulünü sevmeyi öğretir.

Hizmet ise... Hizmet bizim "ben", yani nefsimiz diyor ya "ben", bu benliği küçültür. "Ben" demeyi küçültür. Nefsimizi küçültür. Çünkü hizmet demek nefsimize zulmetmek. Zulüm ama kötü bir mahiyette değil. Yani nefsimizi küçültmek manasında. Bazen bu hizmet dediğimiz şey bir tuvalet temizliği olabilir. Bazen bu hizmet dediğimiz şey yardım etmek olabilir. Bazen bu hizmet dediğimiz şey aslında üzerimizdeki elbiseleri çıkarıp gerçek elbiseleri giyip insanoğluna yardım etmektir. Merhameti büyütür hizmet. Yani merhametle bakmayı, merhametle yaklaşmayı ve merhamet ile konuşmayı bizlere öğretir hizmet.

Bir derviş şeyhine gider ve der ki; "Efendim... Efendim içim sıkılıyor. Anlayamıyorum, içim sıkılıyor. Kendimi çok sıkıntıda hissediyorum." Şeyhi der ki: "Bir ihtiyaç sahibinin kapısını çal." Sonra der ki derviş: "Efendim kalbim ferahladı." Çünkü kardeşlerim insan kendinden çıktıkça temizlenir. Yani bir insan kendisinin kalben sıkıldığını, kalben farklı bir hale büründüğünü hissederse kötü mahiyette; etrafındaki muhtaç sahibine, ihtiyaç sahibine yardım ettiği an, onunla bir kelam etmese ya da bir kimsesiz yetimin başını okşasa Rabbül Alemin onun kalbine o ferahlığı verecektir. Onun için bizler hizmet konusunda geri kalmamamız lazım.

Arınma bir ömürlük yolculuktur. Temizlik bir gün yapılan bir iş değildir. Temizlik her gün yeniden başlanması gereken bir yolculuktur. Beden temizliği ile kapıyı açarız. Kalp temizliği ile içeri gireriz. Akıl temizliği ile de yolda kaybolmayız. Yani bedenimizin temizliğine dikkat edeceğiz. Müslüman adam temiz olur, temiz kokar, temiz kıyafetler giyer, temiz yüzlü olur. Bakımına dikkat eder, görünüşüne dikkat eder. Çünkü Müslüman adam temiz, Müslüman hanım temiz, Müslüman adam insanı temiz olmak durumundadır. Kalp temizliği ise bambaşka bir şeydir. Biz bedenimizi temizleyerek ancak kapıyı açtık. Ama içeriye girebilmemiz için kalp temizliği şart. Kalbimiz temiz olmazsa, kalbimiz fitneden, fesattan uzak durmazsa, kalbimiz Rabbimin zikriyle meşgul olmazsa, kalbimiz Rabbimin kelimeleriyle, Rabbimin Resulünün sohbetiyle dolmazsa içeriye giremeyiz. Kapıdan içeriye sadece bakarız. İçeriye girmez, girmemiz için kalp temizliğimiz olmak zorundadır. Eğer ki biz akıl temizliğini de sağlarsak, içeriye girdiğimiz bu yolda kaybolmayız. Bu yolda istikamet yönünde ilerleyebilmemiz için akıl temizliğimiz de olması lazım.

Kur'an-ı Kerim'de A'la suresinde diyor ki: **"Arnan kurtulmuştur."** (A'la, 14). İnşallah bizler de bu temizlikleri sağlayan, arınan ümmetlerden oluruz. Rabbül Alemin bizleri kalbi diri, aklı berrak, bedeni edep üzere olan kullardan eylesin. Ve şunu unutmayalım: Dışını temizlemeyen ferahlar, içini temizlemeyen huzur bulamaz. Yani ne diyor? Dışını temizlemeyen ferahlar, içini temizleyen huzur bulur. Biz dışımızı temizleyeceğiz, ferahlayacağız. İçimizi temizleyeceğiz, huzur bulacağız. Dış temizlik feraha, iç temizlik bizleri huzura iletir. Rabbül Alemin inşallah bizlerin her türlü sıkıntısını, her türlü ahlakını güzelleştirir. Güzelleştirsün ki bizler de inşallah ne kadar iyi olursak, ne kadar inşallah güzel yerlerde olursak hem insanoğluna bir yol gösteririz, hem de bu hali kendimizde sağladığımız zaman etrafımızdaki insanları da doğru yola sevk ederiz. Biz ne kadar yaşarsak o kadar yaşatabiliriz. Bir Allah dostuna sorulmuştu, demişti ki: "Ben anlatmak istiyorum. Ben anlatmak istiyorum. Ben sohbet etmek istiyorum." Allah dostu şöyle buyurdu: "Sen anlatma. Sen sohbet etme. Sen sadece yaşa. Sen yaşarsan etrafındakiler zaten gelecek. Nasibi olan yanına gelecek." Dolayısıyla anlıyoruz ki vücudu temiz olan, kalbi temiz olan bir insan Rabbimin zikriyle de meşgul olursa Rabbül Alemin o güzel nuru üzerine tecelli edecek ve Rabbül Alemin tecelliyatının sonucunda nasibi olanlar onun etrafında toplanacak, onun sohbetlerinden, onun konuşmalarından feyz alacak. Allahü Teala bizlere inşallah vücudu temiz, kalbi inşallah nuru pak, aklı da inşallah bu yol istikametinde ilerleyen inşallah kullarından eyler. Amin. Elhamdülillahi Rabbil Alemin. Abicim benim sohbetim bu kadar inşallah.

### **Seyyidimizden:**

Temizlik Resulullah (s.a.v.)'den aleme gelmiştir. Çünkü Rabbül Alemin en çok tahir, temiz olandan, Muhammed (s.a.v.)'den bahseder Rabbül Alemin. İşte Resulullah (s.a.v.)'i anlatırken Allahü Teala onun en çok vurguladığı kısmı, onun temizliğinden bahseder Rabbül Alemin. Tahirler, temiz olanlar... Allahü Teala onlara da selam eder. Der, o temiz olanlara da selam olsun. Onlar da kurtuluşa ermişlerdir.

Bazı kavimler vardır, Müslüman değildirler. Ama temizlikleri ve cömertlikleri onları Allahü Teala'yı bulmak için en güzel yollardan biri olmuştur. Allahü Teala temizlenenleri çok sever. Tabii bu temizlenmekten kasıt sadece beden temizliği değildir. Bir insan batsa bir bataklığa... Bataklığın içindeyken ilk aklına gelen Allahü Teala olur ve Allahü Teala'dan bir kurtuluş ümidi bekler. Allah Azze ve Celle onun samimiyetine bakarsın ki bir ip, bir dal parçası, bir şey ona uzanır. O kişi bir gayretle o ipi tutmaya çalışır. O tuttuğu ip Allahü Teala'nın ipidir. Sonra o kişi Rahman'ın izniyle, gayretle o çamurdan çıkar. Çamurdan çıktığı zaman o kişi önce Allahü Teala'ya ya da kendisini çamurdan çıkartana karşı şükran duygularını ve hayatta olmanın sevincini yaşar. Sonra o kişinin ilk aklına gelen şey hemen yıkanmak olur. Hemen yıkanır. Temizlenir o çamurdan.

İşte dünya hayatı da böyledir. İnsanı her gün çamura çeker. Allah Azze ve Celle her gün insana o çamurdan çıkması için bir ip, bir dal, bir kelam, bir şey uzatır. Kişi uzandığı zaman o dala, o ipe, o kelama yahut onu kurtaracak sebebe; ilk yapacağı eylem o bataklıktan çıktığı için bataklığı çıkartana, Rabbül Alemin e şükreder. Sonra kesinlikle temizlenme ihtiyacı hisseder. Zahiren temizlenme Allahü Teala suyu yarattı. Tertemiz bir şekilde. Su Allahü Teala'nın esmasını en güzel şekilde yansıtan, en temiz ve en güzel şeydir. Çünkü gökten insana inmiştir ve onda Allahü Teala'nın esması vardır. İnsan vücuduyla su en uyumlu olan haldedir. Ama yeter ki insan vücudu da o uyumlu olan suyu kabul etsin. İnsan suya saygı göstermesi lazımdır. Bir insan yıkanıyorsa, abdest alıyorsa, o suyu Allahü Teala'nın bir nimeti bilip o suya saygı göstermesi lazım. Hayatımıza katacağımız en büyük evre, en büyük iş saygı duymaktır.

Biz o çamurdan çıktık. Allahü Teala'nın ihsan ettiği o güzel suyla, güzelce de yıkandık ve yıkandığımız suya önce saygımızı ilettik. Sonra o suyun bütün güzelliğini bedenimize yansıttık. Ve

her başlanan işte besmele olması lazımdır. Besmelesiz olan her su yıkanması bile yine eksiktir. O yüzden ne yaparsanız yapın bedeni ve ruhu temizlerken, kalbi temizlerken, akli temizlerken önce buna Bismillahirrahmanirrahim deyin. Ey güzel insanlar! Bismillahirrahmanirrahim alemin ilacıdır. Bakmayın siz yakınınızda olduğu için onu hafife alıyorsunuz ama bütün iksir-i azamlar, bütün hilkatin güzelliğe dönüşmesi, bütün eşyanın hakikatı ve bütün dönüşümler ancak Bismillahirrahmanirrahim ile olur. Biz size Bismillahirrahmanirrahim'i öğretmek için "Bismillah, Bismirrahman, Bismirrahim, Bismillahirrahman, Bismillahirrahim, Bismirrahmanirrahim, Bismillahirrahmanirrahim" zikrini verdik. Bu hayatta ulaşabileceğiniz, besmele ile ilgili yaratılmış olan her şeyin şükrünü ifade eder ve Allah Azze ve Celle her iyi şeyi Bismillahirrahmanirrahim ile yarattı. Tehdit olan şeyler ve kötü olan şeyler hariç Allahü Teala'nın her hayır yarattığı şey Bismillahirrahmanirrahim'dir.

Her temizlenme "*Bismillahirrahmanirrahim*" ile başlar. İnsanın ilk temizleyici organ batında kalbidir. Bir insanın kalbinde eğer temizlik yoksa... Eğer kalbi günahla kapanmış, eğer is tutmuşsa... İnsan ısrar edip bir günahla ya da bir zafiyette ya da onu kötü yola hep aynı şekilde şeytanın aldatmasıyla düşürteceği o pas... İnsanı paslandıran şey şudur: Herkes kendi zaafını bilir. Herkes şeytanın kendisini düşürttüğü tuzağı bilir. Madem bir insan bunu biliyor, buna gönül rızasıyla razı oluyorsa o pastır. Bir insanın zaafı vardır. Harama bakmak zaaftır. İnsanlar görse de görmese de harama bakmak zaaftır. Bunda şeytanın nasibi vardır. Bu zaafa katlanmak kalbi paslandırır. Bir insan bilse de bilmese de istese de istemese de küfür kelim konuşursa, kötü kelim konuşursa bu şeytanın nasibidir, kalpte pastır. Bir insan günah işler, günahdan tövbe etmezse bu kalbi katılaştırır. Kalbin üzerine bir katman yapar. O katman zamanla kulp dediğimiz asıl merkezi kapatır, boğar ve can alamaz hale getirir. Kalp Allah Azze ve Celle'nin nazargahı, Resulullah (s.a.v.)'in makamı ve Allahü Teala'yı sevenlerin sevmeye alametidir.

Bir insan her gün kalbine bakacak. Oraya bakıp "Estağfirullah" diyecek ve insan kalbine bakacak, onun nurlandığını tefekkür edecek ve diyecek "*Ya Rabbül Alemin, kalbim sana emanettir*" diyecek. Sabah kalkacak insan, kalbine bakacak "*Estağfirullah*" diyecek. "Allah'ım kalbimi nurlandır" diyecek ve "Kalbime sana emanettir" diyecek. Bir insanın kalbi güzel olmazsa ameli o kişiyi ancak Allah'tan uzaklaştırır. Bir insanın kalbi güzelse, onun ameli onu Allah'a, Resulullah (s.a.v.)'e ve Allah Azze ve Celle'nin dünyadaki sırrına eriştirir. Kalp Allahü Teala'yı tanıma, Allahü Teala'yı bilme, Allahü Teala'nın hikmetine layık olma ve insanın iffetini ve namusunu, hayasını ve edebini oluşturan en büyük yerdir. İnsandaki Allahü Teala'nın verdiği bütün güzel özelliklerin tamamı kalbin içindedir. Orada büyürler, orada şekil alırlar, akla giderler, aklın o bölgesini açarlar, hayata uygulanacak hale getirirler. Akılla beraber göz, kulak, dil, el, ayak ve bütün vücut bu şekilde ona itaat eder. Bir insanın kalbi güzelse onda Peygamber Muhammed (s.a.v.)'e ait olan nasipler ortaya çıkar. Her insanın, kafir olsun Müslüman olsun ne olursa olsun kalbinde iyilik varsa Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem'dendir. Bir insanda kalbinde iyilik varsa Muhammed Sallallahu Teala Aleyhi ve Sellem'dendir. Çünkü her insanın, ümmeti Muhammed olan her insanın kalbinde Muhammed Sallallahu Teala Aleyhi ve Sellem'den kiminde zerre, kiminde nokta, kiminde büyük bir daire, kimindeyse kalbin tamamında vardır.

O yüzden insan kalbini önce "Estağfirullah"la temizler. Sonra kalbine nazar eder. Kalbinin nurlandığına iman eder. Kalbini Allahü Teala'ya emanet eder. Sonra Resulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e salatü selam getirir ve Allahü Teala'dan "*Ya Rab, Resulullah (s.a.v.)'i bize ihsan ettiğin için sana hamdü sena olsun*" der. Bu kalbin hakkıdır. Herkes bunun hakkını yerine getirmek zorundadır.

Sonra Allah Azze ve Celle bize akli ihsan etti. Akli yarattı ve akla ihsanla beraber akla göz nasip etti Allahü Teala. Nasıl kalbin bir nazarı, bir gözü varsa Allahü Teala akla da göz verdi. Akla hayat

verdi. Akıl insandan bağımsızdır ama insanın içindedir. Akıl insandan bağımsız ama insanın içindedir. Allah Azze ve Celle bütün alemin frekansını dönüştürsün diye aklı yarattı. Kalbe de o aklın emrine verdi. Yani kalp aklın üstadı, akıl da kalbin hizmetçisidir. Eğer birbirleriyle doğru hareket ederlerse o zaman insan kâmil olur, mükemmel olur.

Kalbin temizliğini anlattık. Kalbe yöneleceğiz, bakacağız, Estağfirullah çekeceğiz, niyet edeceğiz, nurlandığını tefekkür edeceğiz, Allahü Teala'dan haya edeceğiz, edep edeceğiz. Kalbi temizledik.

Sonra aklı temizleyeceğiz. Akıl öyle güzel bir şeydir ki... Çünkü Allahü Teala akla çok hitap etmiş. Demiştir "*Akletmiyor musunuz?*", "*Niçin akletmezsiniz?*". Akıl Allahü Teala için hikmeti barındıran, Allahü Teala'yı kelimasıyla bulmamıza sebebiyet veren en güzel organdır. Bu organı hem zahir hem batın temizlemek lazımdır. Batın temizlemekte şu usul çok eftaldir: Ya aklınızın ortasında Kabe olduğunu düşünürsünüz "*ya Nur*" dersiniz, aklınızın ve kafatasınızın iç bölgesinin nurlandığını, andaki o tozların, küllerin ya da vesair her türlü gri gibi olan şeylerin döküldüğünü, gittiğini tefekkür edersiniz ve sonucu şükre bağlarsınız. Zahirde de Resulullah (s.a.v.)'in yaptığı gibi güzel koku, güzel kelim, deniz, doğa; onunla meşgul olursunuz.

Bir diğer usul de şöyledir: Kur'an-ı Kerim'e bakarsınız, Kur'an-ı Kerim'in ayetlerinin nurlandığını, oradan gözünüze, gözünüzün içinden beyninize ve beyninizde nurlanıp güzel bir harmoni oluşturduğunu ve bütün alemle aynı uyumu sergilediğini düşünürseniz bu beynin temizlenmesinin en güzel ve en hayırlı şartı olur. Çünkü akıl ve beyin uyumlu olmadığı zaman ve ikisi tertemiz olmadığı zaman kişi Allahü Teala'yı zikirde yorulur, sonra Allahü Teala'ya asi olur, sonra ilk namazı terk eder. O yüzden ilk usul zahiri ve batını olarak aklı ve kalbi temizlemektir.

Kalbi zahiri olarak nasıl temizleyeceksiniz? Gözünüz, kulağınız, diliniz size hâkim olacaksınız. Helal yiyeceksiniz. Çoğunlukla diliniz damağınıza yapışır vaziyette duracaksınız. Allahü Teala'nın sizi gördüğüne iman edeceksiniz ve Allahü Teala sizi görüyormuş gibi hayalî ve edepli olacaksınız. Dilinizi "*Bismillahirrahmanirrahim*"e, "*İnşallah*"a, "*Ve la havle ve la kuvvete*" ve "*Maşallah*"a alıştırmak lazımdır. Çünkü bunlar kalbin kelimasıdır. Bu kelimaları iyi bilmek lazımdır. Aklın keliması "*Biiznillahi Teala*". Allahü Teala diledi böyle oldu. Allahü Teala kerem etti böyle oldu. Allahü Teala böyle ihsan etti, Elhamdülillah. Hani "*Elhamdülillah*" keliması hem aklın hem de kalbin kelimasıdır. Bu kelimalara dikkat etmek lazım. Ama Bismillahirrahmanirrahim bütün cüzü vücudun tamamına ait olan bir kelimadır.

Sonra günün belli zamanlarında, ya sabahleyin ya da ikinci vakti, bütün bedeni temizlemeyi şöyle düşüneceksiniz: Bir umman düşünün, ucu bucağı yoktur. Bu umman Allahü Teala'nın nurudur. Siz kendinizi o nurun içine atacaksınız. Eridiğinizi düşüneceksiniz. Bütün her zerreniz yok olacak, o nurun içinde kaybolacaksınız. Sonra Allahü Teala'nın dilemesiyle, Allahü Teala'nın "ol" deme emri hasıl olmuş gibi o nurun içinde dirildiğinizi tefekkür ettiğiniz zaman bu bedenin batındaki temizliği olur. Bunu sabah ya da ikinci vakti yapmak lazımdır. O zaman insan şeytanı lainin her türlü okundan, büyücünün tesirinden ve zalimin zulmünden kendini muhafaza eder ve kendisi de zalim olmaz. Bir insan sabah ve ikinci vakti, Allah Azze ve Celle'nin uçsuz bucaksız nurunda eridiğini tefekkür ederse; aynı bir tablet atıyoruz suya böyle eriyor gidiyor ya, biz de öyle eriyeceğiz. Bembeyaz nurani bir halde olacağız. Sonra Allahü Teala'nın "Ol" demesi emriyle tekrar halk olacağız. Bembeyaz nurani bir hale geleceğiz. Allahü Teala bizi ilk yaratılmış haline çevirdiği için Allahü Teala'ya şükredeceğiz ve hayatımıza güzel bir kelimla başlayacağız.

Aklın temizliğini anladınız. Aklın temizliğinde ya Allahü Teala'nın nurunun bütün aklımızı sardığını, yahut da akla bir obje olarak Kabe'yi koyacağız, Kabe'den nurun aklın her tarafına yayıldığını, kafatasında ya da akılda gri ya da kül gibi şeylerin akıp gittiğini tefekkür edeceğiz.

Bembeyaz nurani bir aklımız olacak. Gözümüzü haramdan koruyacağız. Burnumuza güzel koku şey yapacağız, güzel koku süreceğiz. Ağzımızdan güzel kelam çıkmasına gayret edeceğiz ve kulağımızı kötü kelama karşı muhafaza edeceğiz. Kötü kelam duymuşsak gideceğiz hemen abdest alacağız. Güzel temiz bir abdest alacağız Allah rızası için ve "Bu kelimadan ben beriyim" diyeceksin, Allahü Teala'ya istiğfar edeceksin.

Sonra Kur'an-ı Kerim'i okuduğun zaman, Kur'an-ı Kerim'deki her harfin bir nur şeklinde gözünden, gözünden aklına doğru geldiğini tefekkür edeceksin. Bu şekilde Allahü Teala'ya şükredeceksin. Akli temizledik, kalbi temizledik. Bedeni Allahü Teala'nın nurunda temizledik. Beden temizliğinde dikkat edeceğimiz hususlardan bir tanesi: Şüpheli şeyler yememeye gayret edeceğiz. Haramdan uzak duracağız. Belli zamanlarda belli aylarda oruç tutacağız; bu da bedenin zahiren temizliği olacak. Bir de Allahü Teala'nın bize emrettiği iki tane temizlik var. Bir tanesi Allah rızası için guslû tam yapacağız ve ona iman edeceğiz. Guslû sakın hafife almayın. Çünkü Rabbül Alemin Resulullah (s.a.v.) diliyle ne diyor? "*Bir insan guslettiği zaman Allah Azze ve Celle onun bütün tüyleri adedince ona hasene verir, ihsan eder.*" O yüzden guslû bu şekilde bilinçli bir şekilde yapacağız. Diyeceğiz "*Ya Rabbül Alemin, ben senin emrini, seni sevdiğim için, senin rızan için yapıyorum*" diyeceksiniz. Kafanıza dökerken sağ omuz, sol omuz, önünüz, arkanız ve bütün vücudunuza iğne ucu kadar kalmayacak diğer karnınıza dökerken hep bu bilinç içinde olacaksınız. Bilinçsiz sakın amel etmeyin. Her amel sizin için özeldir, Allahü Teala için de sizi sevme sebebidir.

Abdesti de alırken besmeleyle başlayacaksınız. Allahü Teala size bu abdesti ihsan ettiği için önce şükredeceksiniz, sonra niyet edeceksiniz. Ellerinizi, yüzünüzü, burnunuzu... Ama yüzü yıkarken çok dikkatli olacaksınız. Yüzü yıkadığınız zaman Allahü Teala'ya diyeceksiniz ki: "*Ya Rabbül Alemin, bana nazar ettiğin zaman, yarattığın günkü şükrüyle ben sana şükrediyorum. O zaman bilmiyordum ama bugün öğrendim. Ya Rabbül Alemin Elhamdülillah yüzüme sen nazar ettin, yüzümü sen halk ettin*" diye Allahü Teala'ya en güzel şekilde şükrumüzü ifade edeceğiz. Bilhassa yüzü yıkarken buna hep dikkat edeceğiz. Her zaman yapacağız. Sanki Allah Azze ve Celle o ilk yarattığı gün size Cemalullah ile nasıl nazar etti; siz sanki o yüzü yıkarken tekrar o gitmişsiniz gibi Allahü Teala'ya şükredeceksiniz. Bunu Allah rızası için yapın, inşallah faydasını çok göreceksiniz.